

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdívásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyed. szám ára 5 kr. Közlések, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapják a hird.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyi) intézendők.

Kiadóhivatal: K.-Vásárhelyi az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetések s előfizetési pénzek küldendők.

A törvényes álláspont.

Csudálatos az a nagy értelemzavar, a melyet az osztrák, de a hazai sajtónak szintén egy része tanusít annak megítélés körül, hogy lehetséges-e az Ausztriával való kiegyezés az osztrák alkotmány 14. §-a alapján és nem kell-e ahhoz mindkét parlament alkotmányos hozzájárulása? Legfuresább a bécsi „N. Fr. Presse“ viselkedése, mely több napon keresztül azért támadta Bánffy Dezső báró miniszterelnököt, mert ez állítólag az abszolutizmus karjaiba akarja kergetni Ausztriát. Majd megfordítván a dolgot, azt mondja, hogy a magyar miniszterelnök ragaszkodván ahhoz a kijelentéshez, melyet a magyar parlamentben tett, és a mely szerint újabb provizórium, valamint kiegyezés az osztrák 14. §. alapján abszolute lehetetlen, ezzel az osztrák államférfiakat arra kényszeríti, hogy béküljenek ki a parlamenttel. De ezt csak a parlamentárizmus durva meghamisításával tehetik, hogy a magyarok kedvéért a parlamentárizmus látszatát fentartsák. A német-liberálisok legfőbb hangadója egyszer azért tesz szemrehányást, mivel mi az osztrákokat a parlament nélküli állapotba tereljük, máskor meg éppen ellenkezőleg, az osztrák abszolutizmust követeli, mert ez a „N. Fr. Pres-

se“ nézete szerint kedvezőbb lehet a németekre.

Miután ez a közlőny közeli összekötetésben áll a bécsi pénzüvilággal, ezekből a zavaros, éppen azért hatás nélkül elhangzó támadásokból csak az tűnik ki, hogy a bécsi pénzes emberek feltétlenül akarják az osztrák-magyar vámszövetség létrehozását és pedig minden áron. Nekik az mindegy, akár alkotmányos, akár törvénytelen uton, de létre jönnie kell ennek a vámszövetségnek.

Ám, éppen ebben különbözik Bánffy Dezső báró álláspontja, mert ő meg csak alkotmányos uton hajlandó megkötni a kiegyezést. Ettől az állásponttól el nem térhet. Ez különben az egyedüli és helyes álláspontja az egész magyar többségnek. Ezt a kiegyezési törvény, az 1867. évi XII. t.-cz. írja elő, mely külön vám- és kereskedelmi szövetségre nézve azt parancsolja, hogy azt csak a két országgyűlés egyértelmű határozata gyanánt szabad ő felsége elé terjeszteni legfelső szentesítés végett. Így tehát a vám- és kereskedelmi szövetség létrehozása más uton mint csak alkotmányos uton, ki van zárva. Éppen azért alaptalan a magyar sajtónak azon állítása, mintha Bánffy ezen álláspont merev elfogadása által kelepczébe akarták volna csalni, egy olyan czö-

löphez kötni, a melytől többé meg nem szabadulhat.

Persze abból a czélból, hogy ez alatt a miniszterelnöki széket elvegyék tőle. Holott egyetlen utána következő magyar miniszterelnök sem követhet más utat a kiegyezés tekintetében, mint a melyet Bánffy elfogal, mert hisz ezt az alkotmányos alaptörvény jelöli ki.

Ennek ellenkezőjét azonban a megháborodott agyvelejű „N. Fr. Presse“-n kívül senki többé nem állítja, nem is vitatja. Ez tiszta dolog. Éppen azért szintén alaptalan némely lapoknak állítása, mintha Kállay Béni közös pénzügyminiszter, ki a napokban Budapesten járt, arra vállalkoznék, hogy ezt az alkotmányos elvet valami uton-módon kijátszva és megkerülve, mégis megcsinálná a vámuniót Magyarország és Ausztria között. Ilyen insinüáció nagy méltatlanság Kállay Béni szemben, ki a magyar alkotmány megcsontására, kijátszására bizonyára soha vállalkozni nem fog. Ez feltehető minden tisztességes politikusról és államférfiuról és Kállay Béni politikai gentlemansége kizár minden gyanúsítást ebben a tekintetben.

Már most mindenki által elfogadva azt az alapelvet, hogy csak alkotmányos Ausztriával köthetünk vám-uniót, a körül

TÁRGYA.

Az alezredes leánya.

Irta: Sz. Török István.

Az alföld egyik élénk társadalmi városa a többek között arról volt nevezetes, hogy a helyőrséget képező huszárság tisztí kara a legörvendetesebb egyetértésben, mondhatni barátságban élt a városi polgársággal.

Hirtelen megváltozott azonban e kellemes helyzet, midőn a helyőrség parancsnokságát Schlosser alezredes vette át. Nem ugyan azért, mintha az új alezredes a polgári elem iránti szívélyes barátság tekintetében nem közelítette volna meg elődjét, mert lekötőlező nyájasságával meg tudott nyerni mindenkiket, ki vele csak egyszer is érintkezett; hanem a tisztikar között idézett elő valóságos forrongást az új alezredesnek az az elragadó tündérfényű csillaga, minőt még királyok sem adományozhatnak, melyhez hasonló ígézetet festő ecsetje még nem vetett vászonra — leánya a tizenhat éves Irma.

A nyalka huszártisztek nem tömjéneztek többé a város híres szépségeit, hanem egyedüli boldogságukat abban keresték, hogy a szép tündérnek reájuk tévesztett tekintetét nekik szántaknak hinni szerencsések lehessenek. Egész nap a tündérlak alatt — mint ők nevezték — esőrtették kardjukat, s ha olykor-olykor a függöny alatt meglebbentek a szőke, bodor hajfürtök, a harc vértiszomjazó vitézei valami istennő szerencsés rabszolgáinak érezték magukat

De miként a borus fellegekkel eltakart egek kapuját is áthatítja a cikázó villám, hogy nyílásán átragyogjon a menynek vakító fényessége, ugy hatott a tündér Miezi ke szívébe is egy szelíd pillantás.

Vidém lelke többé nem reagált a tiszték léha szóvirágaira, kedélye borongós lett, s a legkedélyesebb társaságban is, elmerengett hosszán és némán a tárgyaltan semmiségbe.

Rémülve vették észre a reájuk nézve lesújtó jeleiséget a tiszték is, de a legélesebb körültekintés mellett sem tudták feltalálni az igazi okot.

Legjobban fájlalta a váratlanul bekövetkezett mellőzést Fretsch hadnagy, ki elég naiv volt magát abban a boldogító hitben ringatni, hogy a szép tündér kegyeiben az első helyet foglalja el. Fel is tette magában, hogy, ha élete árán is, de addig nem nyugszik, míg a dolognak rejtett okát ki nem deríti. És a sors végzeteszerű szeszélye társul szegődött szándékának megvalósításához.

Mert éppen akkor találta lesbeli útját a tündérlak körül tenni a hadnagy, midőn annak egy ablaka megnyílt és azon keresztül egy isteni kéz nyújtott át egy igénytelen ifjunak Magyar István ügyvédjelöltnek, egy üde ibolya-esokrocskát.

A boldog ifju még fel sem tűzhetette a kedves ibolya esokrot, mely boldogságot lehelő illatával a gyarló földre varázsolta neki a mennynek minden üdvösségét, — midőn hátulról a legdurvább módon megtámadta és insultálta az önmagából kikelt s vad szenvedélyeitől elvakult hadnagy.

E botránynak természetesen párba jött a vége, mely 24 óra alatt meg is vivotott életre-halálra.

A veszélyes küzdelem Magyar István megsebesülésével végződött, még elég szerencsével, mert midőn a hadnagy kardja felhasította azt a nyílt őszinteséget sugárzó homlokot, a különben nem nagyon veszélyes sebből szemeibe futó vér lehetetlenné tette a küzdelem tovább folytatását.

Hogy az étellel való ily veszélyes és könnyelmű játszást a gondviselés még sem engedte végzetessé válni az igazságtalanul megtámadott ifjura, kinek kezében nem a kard, hanem a toll szokott forogni, — annak okát jobban megtudná mondani az a titkon epedő szív, melynek imaszerű dobbanásai felhatottak és meghallgatást nyertek az egek trónusánál.

A gyorsan elintézett incidensről a város még tudomást sem vehetett, s maga az alezredes is csak egyszerű összeszólalkozásban tudta annak okát. Vig lakomára gyűjtötte tehát a tisztéket, hogy a derék hadnagyot némileg megünnepeljék a remek huszárvágásért.

De a lakoma körüli társalgás rendkívül lehangolt volt, mert a máskor a társaságban oly vigan csevegő kis tündér, most busan merengő arezáról a legmélyebb megvetést sugározta a tiszték felé, kik szellemi képességeiket hiába helyezték ostromállapotba, nem voltak képesek egyetlen mosolyt, vagy csak egyetlen hangot is csalni azokra a rózsás ajkakra.

Nem is emésztette magát sokáig a társaságban, hanem eltávozásának okául rosszüllétet hozva fel, visszavonult lakosztályába. De boldogtalanságának fájó érzete itt sem engedte nyugodni, mert valami megfoghatatlan vágy vonzotta oda, hol miatta

forog a vitatkozás, hogy mit kell értenünk tulajdonképpen Ausztriában az „alkotmányos állapot” alatt és ez irányban kimeríthetetlen kombinációkkal, találgatásokkal kedveskednek az egyes pártfőfiak és azok lapjai. Mert csakugyan szerencsés lehetne az, a ki „a kecske is jól lakik és a káposzta is megmaradjon” alkotmányos teoriáját valahogy kitalálná és így megoldható lenne a nagy kérdés, mely most annyira izzásba hozta az agyvelőket. Néhány ilyen kombinációt bátorkodunk felsorolni.

Kezdjük mindjárt az elsővel, melyet állítólag Szilágyi Dezsőnek, a képviselőház kitűnő elnökének tulajdonítanak az ő rosszakarói. E szerint az a 14. §, mely arról intézkedik, hogy az osztrák kormány törvénytörölő rendeleteket, patenseket bocsájthat ki, ha a parlament működése szünetel, éppen olyan becses kiegészítő része az osztrák alkotmánynak, mint a többi paragrafus, a többi intézkedés. Ha tehát bármi ezen 14. §. alapján történik, az még mindig alkotmányos Ausztriában. E szerint minden fentartás nélkül egyezkedhetünk Ausztriával ezen szakasz alapján. Részünkről ezt csak kuriózmányszerű soroltuk fel, mert az ilyen törvénytörölő rendszert komolyan venni nem lehet, éppen azért egész bátran megegyezhetünk azt a vakmerő állítást, mintha ez az eszme a képviselőház tudós nagyesszé elnökétől eredne.

Ugyancsak nem lehet komolyan venni a „N. Fr. Presse”-nek azt az ugratását sem, hogy ha 1897-ben megtudtuk csinálni a provizóriumot, mikor az osztrák parlament szintén nem ülésezett, miért ne tudnók most is megcsinálni ugyanezt, sőt a vámmuniót is 1898-ban ugyanezen alapon, mikor az osztrák parlament működése szintén fel van függesztve.

A főntebbiek után ennek a kombinációnak alaptalanságát felesleges cáfolgatnunk. A közös vámtérület a provizórium következtében jogilag megszűnt, az többé nem él. E fölött többé nem ren-

vérzik sebe egy ifjunak, kivel boldogságát akarta megosztani. S fájdalmas tekintete reá esett arra az ibolyacsokrokára, melyet az ifjunak szánt, de az már nem jöhetett érte ablaka elé.

Nem habozott egy pillanatig sem. Az illatos ibolyákat kebelébe rejtette, s az éji homály fedezte palástja alatt nesztelenül eltávozott hazulról.

Az ifjut ébren és erős lázban találta, kebelén az incidens alkalmával kapott ibolya csokorral.

Ideje nem volt sok. Elhozta — ugymond az ibolyát, mert reggel nem jött érte . . . Sebében az én szívem vérzik, s aki imámra az életét megmentette, — az meg is fogja gyógyítani . . .

Ezzel az ifjunak lázban égő homlokára egy forró csókot nyomott. A tüneményeszerű igező alak ismét eltűnt, hogy észrevétlenül hazatérve, nyugalmnak adja át fájdalmában kissé megkönnyebbült szívét.

Az évek multak, a sebek begyógyultak. A szerény ügyvédjelöltből keresett ügyvéd, az igénytelen ifjúból daliás férfiú lett.

Mindezen változások megtörténhetek a természet örök törvénye és a dolgok természeténél fogva, de az az önzetlen, szívből fakadó szerelem, mely a két szívet oly ellenállhatatlanul, szétválaszthatatlanul rózsaszínűkkel fűzte egybe, — az változást nem szenvedhetett soha; míg végre a világgal is tudatta egy rózsaszínű levélke, hogy: „Schlosser Irma és Magyar István jegyesek.”

delkezhettünk. Az új vámszövetség létrehozásához pedig alkotmányos hozzájárulás szükséges mind a két országgyűlés részéről.

Ma azonban már egy tetszetősebb kombinációt is portálnak. Azt mondják és írják, hogy az osztrák kormány alkotmányrevíziót készít elő és pedig az osztrák alkotmány 14-ik §-a alapján, most a parlamenti ülések felfüggesztése alatt. Ily az új alkotmány pedig egy föderalisztikus Ausztriát hozna létre, a mennyiben a mostani parlament ereje decentralizáltatnék a tartománygyűlésekre. A közvetlen képviselőválasztás ezekbe a tartománygyűlésekbe történne. Ezek a tartománygyűlések aztán közvetve a saját kebelükből választanának képviselőket egy központi parlamentbe, ez volna a Reichsrath, a mely az egész birodalomra szóló ügyeket intézné. Így tehát a vám- és kereskedelmi ügyeket is ez kezelné, választaná a delegációt, a kvóta küldöttséget stb. Ez az átalakulás pedig megtörténne októberig, a mikor aztán sorra kerülne a Magyarországgal kötendő kiegyezési javaslatok. Ezzel az átalakult Reichsrathal tehát, a melyből ki volna zárva az obstrukció lehetősége, meg lehetne csinálni a kiegyezést. Állítólag ezt az átalakulást szívesen venné a magyar kormány, a mely mindenképpen szeretne abba a helyzetbe jutni, hogy a kiegyezési javaslatokat érdemlegesen tárgyalják.

Nem tudjuk, hogy ebből a kombinációból mi igaz. Mi csak azt tudjuk, hogy a magyar kormány rendületlen híve a kiegyezésnek és rajta van, hogy az a törvényes formák között létrejöjjön. Viszont a törvényes formák mellőzésével nem csinálhatunk semmiféle kiegyezést. A mi az osztrák Central-parlamentet illeti, ahhoz annál kevésbé lehet szavunk, mivel körülbelül megfelelne a tartományok részvétele a Horvát-Szlavonország parlamenti részvételének a magyar törvényhozásban. Ezt különben Ausztria belügyének tekintjük egészen és ahhoz semmi szavunk sincs.

Már most a magyar kormány helyzetéről terjesztett híreket kell leszállítani azok való értékére. A Bánffy-kormány nem bukhat meg egy cly dolog miatt, a melyet száz utána következő kormány sem csinálhat másképpen. A kiegyezés megkötésének feltételeit az alaptörvény szabja meg, attól pedig eltérésnek helye nincs. Éppen azért a Bánffy-buktatók öröme egyelőre korai.

R.

Hivatalos rész.

SZABÁLYRENDELET

a faiskolákról és a fásításokról.

(Folytatás.)

I. A községi faiskolák kezelése.

7. §.

A faiskola kezelésével a községi képviselőtestület a néptanítót, a hol több néptanító van, azok egyikét bizza meg s méltányos javadalmazásáról a 4. §. szerint gondoskodik.

8. §.

A faiskola kezelője köteles:

a) a faiskolát az üzemterv s az illetékes hatóságoktól nyert utasítások, valamint a jelen szabályrendelet vonatkozó határozmányai értelmében kezelni, jó karban tartani s a kezelési számadásokat, a melyek a községi számadás keretében tartoznak, vezetni.

b) a községi tankötelesek közül a 4. 5. 6. osztályos és ismétlődő gyermekeket, az iskolák tanrendjében megállapítandó időben és az 1894. XII. t. cz. végrehajtása tárgyában 1894. évi 48000. sz. a kelt földmivelségi miniszteri rendelet C mellékletében foglalt utasítás szerint a fatenyésztésben gyakorlatilag oktatni.

A faiskola-kezelő néptanítók ezen hatáskörökben elkövetett mulasztásaiért a néptanítókra vonatkozó fegyelmi szabályok értelmében felelősek.

Más faiskola-kezelők fegyelmi tekintetben a községi alkalmazottakra vonatkozó szabályok alá esnek.

9. §.

Az 1894. XII. t. cz. 47. §-a értelmében szabadon elárúsítható, illetőleg az üzemtervben meghatározott számon túl termelt események eladási árából a faiskola-kezelők részesíthetők. A részesedés mérvét a számadás beterjesztése után a községi képviselőtestület évről-évre állapítja meg.

III. A fásításokról.

10. §.

A vármegye területén átvonuló állami közutak befásítása a kereskedelemügyi miniszter ur által, az általa megállapítandó sorrendben, az általa meghatározandó fafajokkal olyképp fog foganatosíttatni, hogy a fák az állami közutakhoz tartozó területen ültetendők.

11. §.

Az állami közutakon a fák ültetését és ápolását, valamint a kivesszett fák pótlását, állami közegek végzik.

12. §.

A fák ott, hol az állami közut mentén mindkét árkon túl fekvő földszalagok az állam tulajdonát képezik, ezen földszalagokra, ott, hol az említett eset nem áll fenn és a forgalom jelentékeny, az árok belső lejtőjére, ott pedig, hol az út szélessége és a kisebb forgalom azt megengedi, az út padkájára ültetendők.

13. §.

A fasorok lehetőleg olyképp ültetendők, hogy az egyik oldalon ültetett fák ne az út másik oldalán levő fákkal, hanem a fák közötti tér közével legyenek átellenben, vagyis hármas kötés alkalmazandó.

A fák koronájának a föld színétől való magassága gyümölcsfáknál legalább 2,2 méter, erdei fáknál 2,5 méter.

Az egymás mellett ültetett két fa koronája között, legalább is a kifejtett koronaszélességnek megfelelő szabad tér hagyandó. Ehez képest az alma-, körte-, dió-, gesztenye- és cseresznyefák egymástól (15—20 m.) távolságra, szeder-, szilva- és meggyfák (8—10 m.) távolságra, erdei és gazdasági fák pedig (15 m.) távolságra ültetendők.

14. §.

A törvényhatósági utak befásítása a fásítási tervben megállapított sorrendben, határidőkben és módon történik.

Ezen fásítási tervet, az államépítészeti hivatal közbejöttével, az orsz. gyümölcsészeti biztos, valamint a törvényhatósági mezőgazdasági bizottság és gazdasági egyesület meghallgatásával, a vármegye alispánja állítja össze s a szabályrendeletet követő egy év alatt jóváhagyás végett a törvényhatóság elé terjeszti.

15. §.

Az 1890. I. t. cz. 1. §-ának 3. 4. 5. 6. pontjában említett közutak közül azok, a melyek utárokkal bírnak, vagy ezen szabályrendelet hatályba lépé-

után utárokkel elláttatnak, az utféntartásra kötelezettek által, az e tárgyban külön hozandó törvényhatósági határozattal megszabott határidőkben fásítandók be.

A járási főszolgabírók (rend. tanácsú városok polgármesterei) kötelesek a jelen szabályrendelet életbeléptétől számított egy év alatt a fenti határozmányok értelmében befásítandó utvonalkat összeírni s az érdekelt utféntartók meghallgatásával a befásítás módosítai és határideje tekintetében a vármegye alispánjához további eljárás végett véleményes jelentést tenni.

(Folyt. köv.)

Levelezés.

Kovácsna augusztus hó.

T. Szerkesztő Ur!

B. lapja egyik közelebbi számában a Jeremiás siralmait remegte el egy kollega, én már csakis a Knábe Jeremiás sohajtásait ismételhitem. Leírni szeretném az élményeim, de csak fájdalmas sohajtásokat ír tollam le a levélbe.

Tárgy ugyan lenne, de — miután jót vajmi keveset írhatok, legalább némi megjegyzéseket tennem még szabad lesz megbeszélkezni. Nem vezet engem rossz akarat, sem rekriminálni és polemiába bocsátkozni nincs szándékom. Egyszerűen leírom impresszióimat és némi megjegyzéseket teszek, melyeket a kovásznai fürdő telep érdekében helyeseknek látok. Hol kezdjem? Hiszen van tárgy elég, pl:

1. Megjegyzem, hogy az 5 frt személyenkénti fürdő taxa — Kovásznán általános resensust kelt minden magunkféle embernél. Kérdem: mi egyenértékűt nyújt a fürdő Igazgatóság ezért? Ha a jó Isten szelet nem ad, nincs a sétatérén söprés, ha esőt nem ad, nincs öntözés. Ma pedig 5 frt fürdő taxa ellenében nemcsak megkívánhatja, de követelheti a fürdő közönség, hogy minden hajnalban ez megtörténjen. Továbbá nemcsak a sétátér, hanem az utcák — legalább azoknak, hol a vendégek sűrűben laknak — söprésére és öntözésére is figyelmet kellene fordítani. Ellepi a burján és gyom némely utcának nagy részét, ezt a közönség vagy a szolgabírósság hogy eltűri: bámulni lehet! Ilyet még Kárbahágón sem volna szabad elnézni! Egy 100 literes hordóban valami gyermekek némelykor vizet hoznak ugyan, de ez nem öntözés, hanem gyerek játék.

2. A zenét a sepsi-szentgyörgyi népzenekekar „szolgálja ki”, de csak fele játszik Kovásznán, fele Vajna falván rontja a levegőt. Nem tartom szerencsés ötletnek, hogy a régi gyakorlattól eltért a fürdő igazgatóság.

Jobb ritkábban jó zenét hallgatni, mint minden nap gyarlót. Aztán nem is bírja meg a kovásznai fürdő vagyoni állása, hogy minden jövedelmét zenére adja ki, pláne két zenekart tartson fenn.

Egy zenekar mellett gyakoribb lenne a két fürdő közönségnek érintkezése a változatosság folytán. Különösen, ha a Vajna falva és Kovácsna közt a patak medrén tervezett sétátér ki fog javítani.

3. Egyik okom a panaszra, hogy Kovásznán „Horgász vizet” a raktáron sem lehet mindig kapni. A patak kiöntött s a raktáron azt felelték: „Kiöntött a patak s nem lehetett borvizet hozni!” Hát ez micsoda eljárás? Egy napra szállítanak csak — borvizet? Nem fér több bétre való — ama raktárba?

4. Panasz van a fürdőben — a női közönség részéről, hogy csupa rongyot adnak a fürdéshez. A 25 kr fürdő-jegyért adhatnak tisztességes és száraz fürdő ruhát is.

5. Vasárnapokon a „cseber hölgyek” vulgo szolgálók és a férfiscélédek is úgy ellepik a sétátér és az azon lévő ülőhelyeket, hogy a fürdő taxát „kijázzad” közönség nem kaphat helyet. Ennyi figyelmet az idegen vendégek megérdemelnének. Hát hiszen a fizető közönség lehet szerencsésének tartja, hogy az ő pénzén a helybeli nagy közönség szórakozást szerezhet, de a jó izlés megkívánja, hogy a fizető közönség is helyet kapjon, ha leülni akar.

Nagyon lehangoló jelenség a vajna falvi villa-telep elhanyagolása, mely egy hanyatló s nem fölpezsdülő életet mutat. Pedig nagyon is érdekében állana nem csak a fürdő közönségnek, hanem ma-

gának a községnek is ott életet teremteni, mert a modern fürdő kellékeivel csak az ottani helyi viszonyok bírnak. Kovásznán minden nap zugnak a harangok, jelezve, hogy halott van, ezt a körülményt a betegek nem szívelhetik. Mintha átok volna a fürdőn, veszélyes jelenségű halál esetek ismétlődnek, s Vajna falva pedig ezektől meg van kímélve.

6. Végül az a „toronyóra” vagy nem jár, vagy rosszul jár, vagy ha jól jár is, rosszul üt. De hát az nem a fürdő igazgatóság hibájából járja a maga utját.

De legyen elég ennyi — a sérelmekből, most térjünk át a kellemesebb dolgokra:

Közelebből itt járt a vidék szerezett képviselője. Ugy látszik fenn tudja, de akarja is tartani — a contactust választóival. Volt díszkapu is, honi zöld ágakból, mely gondolom nem került annyi költségbe, mint pl. egy képviselő-választás. Volt banket is, melyet az élelmezésekből lehetett következtetni. Ugy „hallatódik”, hogy „túl, tányér elég volt, étel-ital kevés volt”, istenes ember volt, ki egy falást kaphatott.

A vajna falvi sétatérén „en famille”, míg a Kovásznán valóságos luxuriosus módra megy a dolog. A szomszéd Romániából is van egy pár szép és feltűnő román hölgy, s a helybeli hölgyek is mindig elegáns toilletekben mutatkoznak. Egyáltalában nem tudhatni — az arany férfi fiatalság hová tűnt el, mert nekem úgy tetszik, hogy ilyenekben a női közönség „szűkölködik”!

Még azt is „nehézményeznem” kell, hogy nincs — lehet a fenti okból — ki kirándulásokat, fürdői mulatságokat szervezzen. Erre pedig törekedni kellene, hiszen ezek hozhatják össze a vendégeket, s így lehet némi szórakozást nyújtani a vendégeknek.

Hát van némi haladás, azt nem tagadhatni, csak hogy csigalépésben megy a dolog. Egy összekötő hid építése a tulsó oldalon tervezett sétány — okos dolog volt, csak a barompiacozot vinnék alkalmasabb helyre. Az ilyen helyeken kifejlődő levegőért — nem fizet a fürdőző közönség. A fák virág és szomorúan is, de nőnek az igazgatóság nélkül is.

Vajna falva lecsapolt tó helyére mit tervez a fürdőbiztoság. Nem lenne-e jó betömetni és egy földött séta tért oda „plántálni”? Gondolom jutott másnak is eszébe, de ha egy fürdővendégnek is eszébe jut, közkívánat válhatik belőle.

Ezen elmékedések nem céloznak polemikus vitát, csak jó akaratúszüleményei s ezért remélem, a kiket illet — jóindulattal is fogadják. A T. szerkesztő urnak kész szolgálja

Kárbahágó.

Ujdonságok.

— Időjárásunk. Végre beállott a kanikula az ő forró melegével. Napok óta égetően süt a fellegtelen égről az augusztusi nap s feledtetni azt a sok zord időt, mit az egész nyáron átszenvedtünk. A hőmérő árnyékban 25—27 C. fok meleget mutat.

— Értesítés. A kézdivásárhelyi kereskedő ifjak társulata által folyó évi július hó 3-ára tervezett táncszüveg tudvalegőleg a kedvezőtlen időjárás és árvíz kiöntése miatt bizonytalan időre elhalasztott. Most a rendezőség tisztelettel hozza

köztudomásra, hogy a fenn jelzett multság folyó hó 20-án (Szent István király napján) az „Unió” kerti színpadon lesz megtartva, melyen a már ki-váltott jegyek érvényesíthetők.

— Művész-estély folyó hó 18-án Máthé István európai híró, városunkban is közkedveltségnek örvendő hegedű művésznök, — remélhetőleg Kelemen Lajosné ismert zenemeszerzőnk közreműködésével hangversenyt rendez. Az előkészületek folyamatban vannak s az érdeklődés széles körű. Megemlítjük, hogy a hangverseny tiszta jövedelmének jókora része a Kézdivásárhelytől létesítendő szabadságharcszobor alapjára lesz fordítva. A programot jövő számunkban közöljük. Hisszük, hogy e nagyobb szabású művész-estély iránt egy városunkban, mint vidéken általában lesz az érdeklődés.

— A kovásznai hangverseny, melyet a fürdő igazgatóság vasárnap szándékozott Jászai Mari nagy művésznök közreműködésével rendezni, — sajnos, egyelőre elmarad, mert a művésznő, mint onnan levelezőnk értesít — gyöngélledik s bár baja nem komoly, egyelőre nem szándékozik résztvenni a hangversenyben, melyet a rendezőség és a művésznő e hó végére halasztottak.

— Nyári táncmultság. Mint az előző években, úgy most is a városunkban szünetelő tanuló ifjuság a szegény tanulókat segélyező alap gyarapítására táncmultságot rendez f. hó 13-án, szombaton. Védnökül az ifjuság ez évben is városunk országgyűlési képviselőjét nagyságos Benke Gyula urat kérte fel levélel, melyre a következő válasz érkezett a rendező bizottság elnökéhez: Tisztelt fiatal barátom! Szíves sornai kisérétében küldött jegyzőkönyvi kivonatot utánam küldve itt megkaptam. Megtisztelő bizalmuk nyilvánítását hálás köszönettel vettem, azonban öszinte sajnálatomra ünnepélyükön csak névleg szerepelhetek, mert ez idő szerint, mint levelemből is látja, távol vagyok szeretett hazánktól, s így azon részt nem vehetek. Nemes ezélek előmozdítására azonban anyagilag hozzájárulni óhajtván, mellékelve küldök (magy. pénz hiányában) önnek 100 frankot, melyet ottani pénzügyintézetük egyike majd értékesíteni fogja és kérem ezen összeget a tanuló ifjuság jelzett alapjára fordítani. Örömmel veszem tudomásul, hogy alapjuk gyarapszik és módjukban áll kitűzött céljukat idővel megvalósítani. Részemről szívem mélyéből kívánom és óhajtom, hogy a tervezett multságuk jól sikerüljön és ez által az alap ismét gyarapodjék. Kevesen vagyunk magyarok, de az a kevés igyekezzék összetartartani s a fajbeli mindenkor, mindenben támogatni. Ne lankadjanak tehát szép ezélek tovább fejlesztésében és legyenek meggyőződve, hogy az üdvös és hasznos befektetés fog válni. Hazafias üdvözléssel Benke Gyula. Az ifjuság hálás köszönettel vette a küldött összeget, s látva képviselőnknek ügyök iránt tanúsított meleg érdeklődését, reménye erősebbé lett, hogy nemes, de nehezen elérhető célja megvalósul. A meghívókat a multságára széthordozták. A rendező bizottság tiszteletbeli elnöke Erdélyi Károly polg. iskolai igazgató ur, elnöke Benkő Ernő. Alelnökök Csizsár Mariska és Kovács Anna, alelnökök Szász István és Czirmay Zoltán. Titkár Vajna Géza, pénztáros Kovács József, ellenőrök Bede Gyula és Zsigmond György. A multságára egy személyjegy ára 2 korona, családjegy 5 korona. Kezdeté d. u. 6 órakor. Jegyek előre válthatók Fejér L. Fiai, Ifj. Dávid István, Wertán Testvérek és Török Bálint urak üzletében. Azokat, a kik esetleg tévedésből meghívónem kaptak, de arra igényt tartanak, a rendezőség kéri, hogy szíveskedjenek érte Benkő Ernő rendező bizottsági elnökhöz fordulni.

Sz. 2831—2838.

tlkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Szaosvay Gyula ügyvéd által képviselt Szűcs József timár, k.-vásárhelyi lakos végrehajtónak odaváló Szűcs Dániel és neje Csekme Éva végrehajtás szenvedett közönség megszűntetés járulaka iránti végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi kir. törvényszék területén levő K.-Vásárhely város határában fekvő a kézdivásárhely-kantai 1583 sz. tjkvben foglalt A+1171/2 hrsz. 1600 frt becserétkü ingatlanra az árverést megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi szeptember hó 2-ik napján d. e. 9 órakor a helyi kir. törvény-

szék mint tlkvnyvi hatóság irattárában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanak becsárának 10 százalékat készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi december hó 1-én 3333 sz. a. kelt. I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Kézdi-Vásárhelytől, 1898. évi május hó 26-ik napján.

Vajna,
kir. törvénzi bírő.

140 1—1.

Sz. 2830—898.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Szacsavay Gyula ügyvéd által képviselt Szöcs József t. márt., kézdivásárhelyi lakos végrehajtatonak Szöcs Dániel és neje Csekme Eva kézdivásárhelyi lakos végrehajtás szenvedett elleni közösség megszüntetés járuléka iránti végrehajtási ügyében a K.-vásárhelyi kir. törvényszék területén levő K.-Vásárhely város határára fekvő a kézdivásárhely-kantai 1319 sz. tjkben foglalt A+1169 hrsz. 1200 frt becsértékű és 1171/1 hrsz. 600 frt becsértékű ingatlanokra az árverést megállapította kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898-évi szeptember hó 2-ik napján d. e. 9 órakor a helyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság irattárában megartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi december hó 1-én 3333 sz. a. kelt. I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.
Kézdi-Vásárhelyt, 1898. évi május hó 26-ik napján.

Vajna,

kir. törvényszéki bír.

140 1—1.

Földbirtok bérbeadási hirdetés.

A kézdivásárhely-kantai minoritatarház összes földbirtoka, u. m. kaszálók és szántók 1898. év szeptember havától 6 évre kiadatnak és pedig: a K.-vásárhely-kantai, voltali és torjai tagok, oroszfalvi, szentléleki, szentkatolnai határban levő. Az egyes földbirtokok nagysága, az ideiglenes házfőnök ravolléte a plebániái hivatalban megtekinthetők. Árverezés útján a földbirtokok 1898. év szeptember hó 1. 2. és 3-án a legtöbbet ígérőknek szerződés mellett 6 évre kiadatnak.

K.-Vásárhelyt, 1898. év július hó 25-én.

Hassák Vidor,

131 3—3

ideiglenes házfőnök.

18593—898 sz.

Hirdetmény.

A kézdivásárhely-torja-büdös-bük-szádi törvényhatósági közut 16—34 km. szakaszán 5 drb köfedlapos át-eresztő újból építését és a Töröstőpatakon levő hidnak helyreállítását 2126 frt 02 kr összeg erejéig engedélyeztem. A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása czéljából az 1898. augusztus hó 12-ik napjának d. e. 9 órájára az alispán hivatali helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik. A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítható s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat kitűzött nap 1/2 9 órájáig vármegyei pénztárhoz anynyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem vétetnek. A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a vmegyei számvevőszéknél, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők. Kelt Sepső-Szentgyörgyön, 1898. július 27-én.

Alispán helyett:

Szentiványi Miklós,

133 3—3

főjegyző.

Sz. 3231—898. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Szacsavay Gyula ügyvéd által képviselt Turóczy Mihály s neje Tóth Judit végrehajtatonak Turóczy Mózes végrehajtást szenvedő elleni vagyon közösség megszüntetés járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő Kézdivásárhely városban fekvő a Kézdivásárhely-kantai 1507. sz. tjkben foglalt 1298. hrsz. 30 frt, 1304. hrsz. 601 frt becsértékű ingatlanokra az árverést a fennebb ezzennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi augusztus hó 19-ik napján d. e. 9. órakor, ezen kir. törvényszék telekkönyvi hatóság irattárában megartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi december hó 1-én 3333 sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék, mint tkvi hatóság.

Kézdi-Vásárhelyt, 1898. évi július hó 26-án.

Vajna,

kir. törvényszéki bír.

137 1—1

Szám 6750—98.

Pályázati hirdetmény.

Háromszékvármegye Kézdijárás Sósmező községben elhalálozás foly-

tán megüresedett jegyzői állásra ezen nel pályázatot hirdetek. Tekintettel arra, hogy a község nagyobb részben román ajku lakosokból áll, a román nyelvnek beszéd és írásban való ismerete feltétlen követeltetik. Felhivatnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajtatják, hogy elméleti képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket alatti irt főszolgabíróhoz f. évi szeptember 2-áig küldjék be, a később érkezett kérvények tekintetbe nem vétetnek.

Ezen jegyzői állással 600 frt fizetés, 80 frt lakbér, 40 frt iroda átalány 60 frt anyakönyvvezetői díj és a szabályrendeletileg megállapított díjak járnak.

Kézdi-Vásárhely, 1898. aug. 3.

Cseh Gyula,

főszolgabíró.

2—3 361.

Van szerencsém úgy a helybeli, mint vidéki t. közönség szives tudomására adni, hogy Kovásznán

ÁLLANDÓ FOGGYÓGYÁSZATI TERMET

nyitottam, a hol a foggyógyászat körébe vágó minden műveletet úgy operatív, mint technikai ágbán elvállalok.

Rendelés minden nap reggeltől estig.

Dr. Morvay István

25 84—* egyetemes orvos-tudor, fog és szájbetegségek speciálistája.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitos-butor-raktárában

Kézdi-Vásárhelyt

nagy választékban kaphatók a legsolidabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 frtól feljebb, ezenkívül mindenféle divany ottomanok, taragot, tömören hajlitott faszekek és függöny-tartók, tükrök, toleitet-asztalok, lőszőr és tengerifü matrassok és sodronyagybetétek galvanizált sodronyból tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 frt. Összebeajtható vas-ágyak 32 rugós matráczezal.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.
88 56—100

Hirdetések**lapunk****kiadóhivatalában****felvétetnek****SZIVATTYUKAT**

házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési és egyéb nyilvános célokra kéz-, járgány és erőhajtásra,

TÜZFECSKENDŐKET

városi, községi, gazdasági és gyári tűzoltóságoknak

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő poczegödör tisztító készülékeket, utcái öntözőkocsikat, sarkaparókat

készít és ajánl a

BUDAPESTI SZIVATTYU- és GÉPGYÁR
RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG (ezelőtt **Walser Ferencz**)

Budapest, VI., Külső vezit 45.

(25 35—40)

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.

Ny. lőj. Jancsó Mózesnél K. Vásárhelyen.